

Prof. dr hab. n. med. Zbigniew Lorenc

Sosnowiec 30.04.2019

Katedra i Kliniczny Oddział Chirurgii Ogólnej,

Kolorektalnej i Urazów Wielonarządowych

Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach

OCENA

rozprawy doktorskiej lek. Pawła Dutkiewicza

pt. „Ocena wyników operacyjnego leczenia torbieli pilonidalnej metodą Bascon 2.

Badania jednośrodkowe”

Torbiel pilonidalna jako choroba zapalna powodująca dyskomfort, dolegliwości bólowe ale także zmniejszenie aktywności ruchowej i czasami uniemożliwiająca wykonywanie pracy zawodowej jest chorobą cywilizacyjną, mogącą w niektórych przypadkach stanowić poza uciążliwością także zagrożenie dla zdrowia chorego. Odsetek występowania torbieli pilonidalnych sięga 0,7% populacji ale w skali globalnej problem dotyczy wielu pacjentów. W wielu przypadkach jest to problem trudny do leczenia a stosowane dotychczas sposoby postępowania zarówno zachowawczego jak i zabiegowego nie przynoszą często spodziewanych efektów i nie zawsze dają szansę pacjentowi na całkowite wyleczenie a odsetek nawrotów jest wysoki i dotyczy kilkudziesięciu procent pacjentów.

Rozwój i mnogość metod leczenia operacyjnego torbieli pilonidalnej nie spowodował niestety spodziewanego efektu w postaci zmniejszenia odsetka nawrotów w leczeniu tej choroby. Ponadto problem jakości życia w tej grupie pacjentów jak wynika także z własnych

obserwacji jest elementem równie dla chorych istotnym jak wyniki samego leczenia chirurgicznego.

Podjęcie więc przez Doktoranta powyższej tematyki ze szczególnym uwzględnieniem różnych metod leczenia operacyjnego tego nie zawsze łatwego a często złożonego problemu jest bardzo celowe i aktualne, tym bardziej, że dotychczas stosowane metody nie dają pewności co do pełnej skuteczności leczenia. W piśmiennictwie jest sporo prac omawiających ten istotny problem ale niestety nie rozwiązujących go do końca, dlatego uważam, że analizowanie tych niełatwych zagadnień ma ogromne znaczenie zarówno dla chorych, których ten problem dotyczy najbardziej ale także dla chirurgów zajmujących się pacjentami z torbielą pilonidalną.

Układ pracy jest typowy dla rozprawy doktorskiej, łącznie z piśmiennictwem, streszczeniami i załącznikami rozprawa liczy 106 stron. Wyniki przedstawiono w 3 tabelach, 8 rycinach i na 16 wykresach a piśmiennictwo obejmuje 86 pozycji w większości opublikowanego w ostatnich kilku latach. Praca jest napisana przejrzysto oraz starannie pod względem edytorskim.

We wstępie Autor wprowadza czytającego w będące obiektem zainteresowań zagadnienia dotyczące teorii powstawania, nazewnictwa, epidemiologii, patogenezy i znanych sposobów leczenia chirurgicznego torbieli pilonidalnej. Przedstawia możliwe dla organizmu następstwa wynikające z powstania zmiany zapalnej, w tym także zagrażające zdrowiu i życiu chorego jakim jest możliwy rozwój nowotworu złośliwego. Dalsza część wstępu jest poświęcona problemom leczenia operacyjnego torbieli pilonidalnej na podstawie własnych doświadczeń i przeglądu piśmiennictwa. Autor w tym miejscu dokonuje przeglądu kilku znanych sposobów leczenia operacyjnego, ich zalety i wady oraz przedstawia różnice w założeniach teoretycznych gojenia się ran pooperacyjnych stosowanych w operacjach historycznych i tych wykonywanych obecnie.

Ta dokładna analiza tematu jest wstępem do przedstawienia celów pracy, której istotą jest ocena wyników operacji torbieli pilonidalnej metodą Bascom 2 w materiale Oddziału Chirurgicznego Szpitala w Wołominie w porównaniu do innych metod operacyjnych a także porównanie jakości życia chorych przed zastosowanym leczeniem operacyjnym i po zakończeniu leczenia metodą Bascom 2.

Cele zostały przedstawiony jasno i przejrzysto. Doktorant postanowił sprawdzić, czy operacja metoda Bascom 2 jest skuteczniejsza i daje lepsze efekty (mniejszy odsetek nawrotów) aniżeli stosowane w poprzednim okresie metody operacyjne nie uwzględniające niedawno poznanych podstaw patofizjologicznych gojenia się ran w okolicy szpary międzypośladowej.

Badania, na które uzyskano zgodę Komisji Bioetycznej przy Okręgowej Izbie Lekarskiej w Warszawie przeprowadzono w grupie 50 osób u których wykonano operację metodą Bascom 2 a grupę kontrolną stanowili chorzy operowani w latach wcześniejszych (2007 - 2012) metodą Limberga lub prostym wycięciem z marsupializacją brzegów rany. Kryteria włączenia i wyłączenia zostały jasno zdefiniowane a grupy badawcze były jednorodne pod względem demograficznym oraz stanu odżywienia. Dodatkowo oceniono jakość życia pacjentów przed zastosowanym leczeniem operacyjnym i w rok po jego zakończeniu. W ocenie badanych parametrów zastosowano różnego typu metody pozwalające na skuteczne przeprowadzenie badań (10 stopniowa wizualna skala VAS, kwestionariusz jakości życia SF-36) a zastosowana analiza statystyczna jest właściwa i w pełni adekwatna do przedmiotu dociekań naukowych. Realizacja celu pracy została dokonana w sposób klarowny, przy użyciu kilku narzędzi badawczych. Na uwagę zasługuje fakt, iż wszystkie operacje oraz badania ankietowe autor dysertacji wykonał osobiście.

Uzyskane wyniki potwierdziły skuteczność metody operacyjnej Bascom 2 w operacyjnym leczeniu torbieli pilonidalnej. Czas pobytu w szpitalu (2,95 dnia) był niższy niż

w grupie kontrolnej (3,5 - 3,75 dnia), czas gojenia rany operacyjnej był krótszy (2,94 tygodnia) vs 5,56 - 6,5 tygodnia), ból okołoperacyjny był również mniejszy (0,14 vs 0,31 - 1 pkt). Najistotniejszym z punktu widzenia wyników leczenia operacyjnego był wyraźnie niższy odsetek nawrotów, który po operacji Bascom 2 wyniósł tylko 2,04% w porównaniu do 25% po innych operacjach grupy kontrolnej.

W dyskusji otrzymane wyniki Doktorant porównał z wynikami innych autorów oraz sformułował trzy wyważone wnioski wynikające z przeprowadzonych badań. Dyskusja jest rzeczowa i potwierdza kompetencje Autora rozprawy. W podsumowaniu Doktorant zauważa, że (cyt.) *powyższa metoda jest skuteczna i w porównaniu z innymi technikami operacyjnymi stosowanymi w oddziale, dająca najniższy odsetek nawrotów po operacji, najkrótszy czas gojenia rany operacyjnej oraz najmniejsze dolegliwości bólowe po wygojeniu rany operacyjnej* (koniec cyt.). Dwujęzyczne streszczenie odpowiada treści rozprawy i pozwala na szybką orientację w jej temacie. Zwraca uwagę duża staranność i umiejętność posługiwania się przez Doktoranta metodami badawczymi oraz doбором piśmiennictwa. Drobne, pojedyncze błędy edytorskie powstałe w trakcie pisania dysertacji przedstawię Autorowi osobiście celem uwzględnienia ich w korekcie przy redakcji pracy w formie publikacji.

Podsumowując, przedstawiona mi do oceny rozprawa doktorska lekarza Pawła Dutkiewicza pt. **„Ocena wyników operacyjnego leczenia torbieli pilonidalnej metodą Bascom 2. Badania jednośrodkowe”** spełnia warunki określone w art. 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. O stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U.2016 poz. 882 z póź.zm.). Zatem zwracam się do Wysokiej Rady I Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego z wnioskiem o dopuszczenie lekarza Pawła Dutkiewicza do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

KIEROWNIK
Oddziału Klinicznego Chirurgii Słonecznej,
Klorydyk i Urazów Wielonarządowych
Klorydyk i Urazów Wielonarządowych
Klorydyk i Urazów Wielonarządowych
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach
prof. dr hab. n. med. Zbigniew Lorenc